ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1113/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 6ης Μαΐου 1993

για τη θέσπιση των ειδικών κανόνων σχετικά με τις αντισταθμιστικές πληρωμές για ορισμένες αρόσιμες αρδευόμενες καλλιέργειες

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1992 για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 364/93 [2], και ιδίως τα άρθρα 12 και 16,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 προβλέπει ότι στα σχέδια περιφερειοποίησης μπορεί να λαμβάνεται υπόψη διάκριση μεταξύ των αρδευόμενων και μη αρδευόμενων εκτάσεων·

ότι, σε ορισμένες περιοχές της Κοινότητας, οι αρδευόμενες και μη αρδευόμενες εκτάσεις αλληλοκαλύπτονται, εν μέρει, στο εσωτερικό της ίδιας ζώνης σε σημείο που δεν είναι πάντα δυνατό να γίνει διάκριση ανάμεσα σε ομοιογενείς και χωριστές ζώνες παραγωγής· ότι, κατά συνέπεια, για να διαφοροποιηθούν αυτές οι ζώνες, θα μπορούσαν να καθορισθούν διαφορετικά ποσοστά απόδοσης για την ίδια περιοχή παραγωγής, τα οποία δεν θα βασίζονται σε γεωγραφική διάκριση, αλλά κυρίως στον τρόπο καλλιέργειας που πράγματι εφαρμόζεται, δηλαδή χωρίς άρδευση ή με άρδευση·

ότι μια διαφοροποίηση των αντισταθμιστικών πληρωμών που εξαρτάται από το αν η έκταση αρδεύεται ή δεν αρδεύεται θα μπορούσε να οδηγήσει στην ανάπτυξη της άρδευσης με σκοπό να ληφθεί υψηλότερη ενίσχυση και, ως εκ τούτου, να επιφέρει αύξηση των δαπανών· ότι, κατ' αναλογία με το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 και για να μη διακυβευθεί η επιδιωκόμενη αποτελεσματικότητα του καθεστώτος, είναι σκόπιμο να περιορισθεί η έκταση που είναι επιλέξιμη για τις πληρωμές που καταβάλλονται ως αντιστάθμιση για το ποσοστό αρδευόμενης έκτασης σε ένα ανώτατο όριο που θα αντιστοιχεί στα αρδευόμενα εκτάρια σε κάθε περιοχή κατά τη διάρκεια της περιόδου 1989, 1990, 1991·

ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, έγιναν επενδύσεις μετά την περίοδο αναφοράς που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό του ανωτάτου ορίου, αλλά πριν τη θέση σε ισχύ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92· ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να προβλεφθούν κατάλληλες διατάξεις για να ληφθούν υπόψη ορισμένες εκτάσεις που αρδεύθηκαν πρόσφατα·

ότι ο παρών κανονισμός θεσπίζεται σε μία στιγμή κατά την οποία στα περισσότερα κράτη μέλη έχουν ήδη θεσπισθεί διατάξεις για την άρδευση οι οποίες έχουν ήδη κοινοποιηθεί στους ενδιαφερόμενους· ότι η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, ιδίως όσον αφορά την παύση καλλιέργειας γαιών, θα μπορούσε να θέσει σε αμφισβήτηση τα σχέδια παύσης καλλιέργειας γαιών τα οποία έχουν ήδη προγραμματίσει οι ενδιαφερόμενοι· ότι πρέπει, κατά συνέπεια, να προβλεφθεί σταδιακή εφαρμογή αυτών των διατάξεων·

ότι η Κοινή Επιτροπή Διαχείρισης Σιτηρών, Λιπαρών Ουσιών και Ξηράς Χορτονομής δεν διατύπωσε γνώμη εντός της προθεσμίας που όρισε ο πρόεδρός της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στις περιοχές όπου η άρδευση είναι σημαντική και αποτελεί παράδοση, αλλά στις οποίες το κριτήριο αυτό δεν επιτρέπει την οριοθέτηση ομοιογενών και χωριστών ζωνών στο σχέδιο περιφερειοποίησης, κυρίως επειδή οι αρδευόμενες εκτάσεις είναι διάσπαρτες και επειδή αλληλοεπικαλύπτονται εν μέρει με τις μη αρδευόμενες εκτάσεις, οι εξισωτικές πληρωμές για τις αρόσιμες αρδευόμενες καλλιέργειες μπορούν να υπολογιστούν με βάση μια ειδική απόδοση.

Άρθρο 2

Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 1, η μέση απόδοση της περιφέρειας για τη δεδομένη χρονική περίοδο που παρέχεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 2 πρώτο και δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 χωρίζεται σε αρδευόμενη απόδοση και σε μη αρδευόμενη απόδοση. Για το σκοπό αυτό, λαμβάνονται υπόψη οι ίδιες χρονιές με αυτές που λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό της μέσης απόδοσης της περιφέρειας. Η διάκριση αυτή δεν μπορεί να οδηγήσει σε υπέρβαση της απόδοσης της εν λόγω περιφέρειας κατά τη δεδομένη χρονική περίοδο.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους όρους που επιτρέπουν να θεωρείται μία έκταση αρδευόμενη κατά τη διάρκεια μιας περιόδου εμπορίας. Οι όροι αυτοί περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

— κατάλογο των αρόσιμων καλλιεργειών για τις οποίες μπορεί να καταβληθεί αντισταθμιστική πληρωμή που υπολογίζεται με βάση τις υπολογιζόμενες αποδόσεις,

— το υλικό άρδευσης το οποίο πρέπει να διαθέτει ο κάτοχος της εκμετάλλευσης και το οποίο πρέπει να είναι ανάλογο προς τις προς άρδευση εκτάσεις,

— την περίοδο άρδευσης που πρέπει να ληφθεί υπόψη.

[1] ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 12.
[2] ΕΕ αριθ. L 42 της 19. 2. 1993, σ. 3.

2. Οι παραγωγοί χωρίζουν, στην αίτησή τους για ενίσχυση «έκταση», τις τις αρδευόμενες από τις μη αρδευόμενες εκτάσεις. Τα κράτη μέλη εξακριβώνουν το εάν οι αιτήσεις για τις οποίες πραγματοποιήθηκαν οι πληρωμές στο πλαίσιο της πληρωμής «αρδευόμενοι» πληρούν τους όρους που καθορίζονται στην παράγραφο 1. Σε περίπτωση που δεν πληρούνται οι όροι, επιβάλλονται οι κυρώσεις που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3887/92 της Επιτροπής [1], σε συνάρτηση με τη σχετική έκταση.

Άρθρο 4

1. Το ευεργέτημα της απόδοσης που καθορίζεται για τις αρόσιμες αρδευόμενες καλλιέργειες χορηγείται με ανώτατο όριο που καθορίζεται ανά περιφέρεια παραγωγής, όπως αυτή ορίζεται στο σχέδιο περιφερειοποίησης.

2. Για κάθε περιφέρεια παραγωγής, το ανώτατο αυτό όριο είναι ίσο προς το μέσο όρο των αρδευόμενων εκτάσεων που αρδεύτηκαν κατά τη διάρκεια των ετών 1989, 1990, 1991 με σκοπό τη συγκομιδή σιτηρών, ελαιούχων σπόρων ή/και πρωτεινούχων προϊόντων, στις οποίες προστίθενται ενδεχομένως οι εκτάσεις που αρδεύτηκαν πρόσφατα και όπου έχουν σπαρεί οι ίδιες καλλιέργειες από το 1992 μετά από επενδύσεις που άρχισαν ήδη πριν την 1η Αυγούστου 1992.

3. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή τα λεπτομερή στοιχεία που προβλέπονται στην παράγραφο 2 συνοδευόμενα από δικαιολογητικά από τα οποία αποδεικνύεται ότι πληρούνται οι απαιτούμενοι όροι. Κατά τη διαβίβαση αυτών των στοιχείων, προσδιορίζονται ιδίως οι στατιστικές που αφορούν τις αρδευόμενες εκτάσεις ανά καλλιέργεια από το 1989 ως το 1991 καθώς και αυτές που αφορούν τις εκτάσεις οι οποίες έχουν αρδευθεί πρόσφατα και στις οποίες καλλιεργούνται οι επιλέξιμες καλλιέργειες, η τοποθεσία τους και η ημερομηνία έναρξης της πραγματοποίησης της επένδυσης.

4. Η Επιτροπή εξετάζει τα στοιχεία που παρέχονται από τα κράτη μέλη και βεβαιώνεται ότι τα δικαιολογητικά που παρασχέθηκαν είναι επαρκή. Η Επιτροπή θεσπίζει τα ανώτατα όρια σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92

Άρθρο 5

1. Εάν οι εκτάσεις για τις οποίες ζητείται η αντισταθμιστική πληρωμή με βάση μια ειδική αρδευόμενη απόδοση, αυξημένες κατά τον αντίστοιχο αριθμό των εκταρίων που έχουν παύσει να καλλιεργούνται, υπερβαίνουν το ανώτατο όριο που προβλέπεται στο άρθρο 4, οι αντισταθμιστικές πληρωμές για το ποσοστό της αρδευόμενης απόδοσης μειώνονται ανάλογα για την εν λόγω περιφέρεια. Εντούτοις, για την περίοδο εμπορίας 1993/94, η μείωση αυτή πραγματοποιείται μόνον εφόσον οι αρδευόμενες καλλιέργειες, χωρίς τις αντίστοιχες εκτάσεις που έχουν παύσει να καλλιευργούνται, υπερβαίνουν το ανώτατο όριο.

2. Σε περίπτωση ταυτόχρονης υπέρβασης, αφενός, του ανωτάτου ορίου πυ προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό και, αφετέρου, μιας βασικής έκτασης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92, από τις δύο προβλεπόμενες μειώσεις εφαρμόζεται μόνον η μεγαλύτερη μείωση.

Άρθρο 6

Στις περιφέρειες στις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού:

α) η ιδιότητα των μικροπαραγωγών κατά την έννοια του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 εκτιμάται σε συνάρτηση με το σύνολο του περιεχομένου της αίτησης «έκταση» του παραγωγού και λαμβανομένων υπόψη των αρδευομένων και μη αρδευομένων αποδόσεων·

β) οι αντισταθμιστικές πληρωμές για τις αρόσιμες καλλιέργειες στο πλαίσιο του γενικού καθεστώτος και του απλουστευμενου καθεστώτος πραγματοποιούνται βάσει της αρδευόμενης απόδοσης για τις αντίστοιχες εκτάσεις και βάσει της μη αρδευόμενης απόδοσης για τις άλλες·

γ) οι αντισταθμιστικές πληρωμές για την παύση καλλιέργειας γαιών πραγματοποιούνται βάσει της μέσης απόδοσης της περιφέρειας.

Άρθρο 7

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 6 Μαΐου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ αριθ. L 391 της 31. 12. 1992, σ. 36.